

Ode aan de laatste van de vrouwenlijn

Optreden Diadans op het Eigentijds Festival

'Nooit begrepen waarom je geen kinderen hebt gekregen, en daar sta je dan 'moederziel alleen' aan het einde van de vrouwenlijn. Met 'Ode aan de laatste van de vrouwen lijn', krijg je inzicht en erkenning voor de buitengewone positie die je kunt gaan bekleden, als je geen bloedeigen kinderen ter wereld brengt. Realiseer dat jij jouw impuls de toekomst indraagt en dat jij vernieuwend kan zijn in de samenleving, vrij van eigenbelang of economisch gewin.'*
4 maart A'dam, 10 maart Epe, 14 maart Oss

Verborgен drijfveren

Heimelijk draag ik medeweten
van moeders stam in mijn water.
Gedragen in haar schoot, geweld in haar sappen,
ben ik van binnen uit verbonden
met haar levenshouding.
Eeuwen oude wensen zijn verlangend
om tot expressie te komen.
Doordrenkt met onuitgesproken missies
van nu en ooit, kruipt het water in mijn gelederen,
vult mij met passie.
Nu ben ik haar beste voertuig.
Ik ben vrij om te ervaren,
waar ik mijn water heen breng.
Daar waar het resoneert, hoor ik thuis.
Daar waar ik mee verbonden ben, dat geef ik vorm.
Ik kies mijn deel van het geheel.
Al het andere laat ik overdrijven
met de zucht der voormoeders.
Ik kies voor mijn leven
kristalliseer uit dat wat mij treft.
A.W. juni 2008

Mysterie van de overdracht via de vrouwenlijn

In dit stuk zijn de verschillende situaties: vrouwen zonder kinderen, vrouwen zonder dochters en alle mannen die allen de laatste van de lijn van hun moeder zijn, nog niet allemaal specifiek uitgeschreven. Daar wordt in de workshops verder op ingegaan.

Anneke Wittermans

Anneke danst, zingt, schildert, dicht en schrijft. Zij coacht, traint en begeleidt mensen in de dans en in hun persoonlijke ontwikkeling. Anneke is al 30 jaar docent Diadans/Oerdans en zij is de stuwende kracht binnen de Stichting Beweegreden. Zij is moeder van Sanne (1994.) Haar integriteit, spontane kijk en het kunnen schouwen van de wereld net achter de persoon maken dat de ontmoetingen sprankelend en vernieuwend zijn. Sensueel, open en warm brengt zij mensen bijeen en bouwt zij aan een veilige ontmoetingsplaats. Al dansend stuit zij op nieuwe inzichten rondom 'Vrijgeven', 'Nehalennia', 'Seksualiteit', 'Vrouw zijn/Man zijn', 'Ode aan de laatste van de vrouwenlijn', waar boeiende gesprekken over ontstaan. Zij geeft betekenis aan beweging, biedt heldere vorm en taal en schept orde. Zij kan U informeren over workshops, trainingen, conferenties, coaching, lezingen en optredens. diadans@planet.nl

*Eeuwig is de lijn van voormoeders
nog nimmer onderbroken.
In haar water draagt de vrouw
informatie van alle generaties voor haar.
Het weten vaart in haar schoot.*

*Jij de laatste in de lijn,
zet jezelf in vuur en vlam, reinigt de stam.
In het brandpunt sta je,
je transformeert, brengt licht en loutering.
Het onderbreken van de lijn levert:
de urgentie om het beste te verfijnen,
het verlangen om het geslacht te reinigen,
onbaatzuchtig investeren in een betere wereld.
Ik ben jullie dankbaar voor je inzet.
Ere aan jullie soms eenzame ambt.
Jullie houden het vuur
van de gemeenschap brandend.*

A.W. 2007/2008

Stichting Beweegreden
workshop lezing of voorstelling met
Anneke Wittermans tel; 0578-610161
www.diadans.nl www.beweegreden.org

* Alle mannen en vrouwen zonder dochters zijn ook de laatste van de vrouwenlijn

Alleen dat wat bij je hoort, kristalliseer je uit

Ode aan de laatste van de vrouwenlijn

Introductie: over wie gaat het?

Alle mensen hebben een lange lijn van voormoeders, die helemaal terugvoert naar de eerste vrouw. Vrouwen die geen kinderen hebben gekregen zijn de laatste van de vrouwenlijn. Als een vrouw alleen zonen baart, is zij ook de laatste vrouw van de vrouwenlijn. Mannen zijn allen de laatste van hun moeders lijn, al hun kinderen zijn verbonden met de vrouwenlijn van hun vrouw.

Hypothese : Overdracht via het water/celplasma

Elk mens is uniek en vrij, heeft een eigen opdracht in het leven te vervullen. Tegelijkertijd zijn we wel terecht gekomen in een stoffelijk lichaam, geïncarneerd. Juist het stoffelijk lichaam is onze weerstand en leerschool waar mee we levenslang verbonden zijn. Dit lichaam wordt gevormd door onze ouders en voorouders, en de patronen waaraan we het blootstellen.

We erven van beide ouders evenveel genetisch materiaal. Van de vader erven we puur genetisch materiaal, bijvoorbeeld eigenschappen en talenten. Vaak zijn die uitgesproken, zodat je ze kunt zien, erop kunt reageren, kunt aannemen of afwijzen. Van de moeder krijgen we naast de genen ook onuitgesproken drijfveren en verlangens van haar, via 'het water'. Allereerst: via het celplasma. Het meeste daarvan komt via de moeder: eerst eicelplasma, dan placenta, dan borstvoeding. Bedenk ook, dat eicellen al aanwezig zijn in het embryo: grootmoeders water deelt zich al mee aan haar kleinkind. In het celplasma ligt waarschijnlijk een rijk scala van veelal onbewuste drijfveren opgesloten die ons voortstuwen; talenten, dromen, onmacht, verlangens, kennis, verdriet: een veelheid van boodschappen. Zodoende wordt het kind o.a. geïntroduceerd in de drijfveren van de moeder, de oma en wellicht alle moeders die aan dit leven vooraf zijn gegaan. Ook het mitochondrisch DNA-onderzoek wijst uit, dat er via de vrouwenlijn een continue verbinding is. Zo worden langs de vrouwenlijn generatie op generatie specifieke signalen afgegeven.

Daar sta je dan, als laatste van de vrouwenlijn.

Heeft een vrouw geen nazaten op de wereld gezet dan kan dit zwaar wegen in haar leven. Niet alleen zijn er verwachtingen en ideeën over moederschap, maar ze staat in de branding van de via het water overgeërfde informatie, die ze op haar eigen manier heeft te verwerken nu ze die niet doorgeeft aan haar kinderen. Het wordt tijd om deze vrouwen te erkennen in hun specifieke waarde en hun belang voor de samenleving. De laatste van de vrouwenlijn is ook een status die de moeite waard is om te erkennen. Het is niet wat je doet, of wat je hebt, maar wie je bent wat telt.

De laatste van de vrouwenlijn zijn is een vak apart, daar horen andere maatstaven bij, zowel van jezelf naar jezelf toe, als van anderen naar jou toe.

Beheren van je nalatenschap

Onze oma's en moeders hadden vaak niet de keus of zij kinderen wilden, kinderen kwamen 'gewoon'. Zij konden de roeping van hun talenten vaak niet realiseren. Anno 2000 is er een hele groep vrouwen die eindelijk zelf de potentie van hun stamboom kunnen uitdragen, niet via water en via hun dochters. Zij krijgen de tijd en ruimte om zich te bewaken in hun vermogens. Zij zijn zich bewust dat zij geen kinderen hebben aan wie zij hun onvervulde verlangens kunnen nalaten.

Schoonmaken van de stamboom

Onder deze vrouwen zijn vrouwen, die bewust kiezen, en zeggen "Dat wat ik met mij meedraag van de vrouwenlijn wil ik niet voortzetten en ga ik eerst kuisen, ik wil het niet klakkeloos doorgeven aan de volgende generatie". Zij verrichten een verantwoordelijke taak, zij reinigen en maken het zuiver. Soms worden zij zwaar belast met het zuiveren; wij realiseren ons niet altijd, dat zij nu juist de vuilnis ruimen voor de familie, waar alle andere zusters en nichten van de familie van mogen profiteren. In onze tijd is het mogelijk om via trainingen, therapieën, persoonlijke ontwikkeling, de ongemakken van de erfenis te leren dragen of gratie te verlenen aan dat wat onfortuinlijk is.

Gratie verlenen

Niet alles wat aan je voorafgegaan is, of waar je je onmachtig over voelt, hoeft je op te lossen of te vergeven. Verleen gratie aan jezelf en aan je voormoeders voor die zaken die 'niet kunnen' maar toch plaatsvinden (of hebben plaats gevonden). Gun jezelf tijd voor herstel, je mag je even terugtrekken, je eigen welzijn koesteren. Het onderhouden van een vriendennetwerk heeft prioriteit. Het is het netwerk waar je op kan terug vallen.

Alleen dat verwezenlijken wat binnen je vermogen ligt

Aan alle wensen en verlangens van de voormoeders kan je nooit gehoor geven. Het zijn er te veel. Je hoeft alleen dat uit de voormoederlijke stroom te halen, wat echt bij jou past. Zoals de thymus, die virussen toestaat die jou kunnen helpen in je groei, zo hoeft je alleen dat te doen, wat werkelijk voor jou beschikbaar is.

Daar sta je dan, maar niet als enige.

Als je de laatste van de lijn bent, hoeft je niet alles in je eentje op te lossen. Er zijn veel vrouwen de laatste van de vrouwenlijn; vorm een netwerk van steun en vind samen een solide aanpak.

Overdracht via uitstralen.

Met het besef de laatste van de vrouwenlijn te zijn wordt de urgentie gevoeld om essentieel te zijn. Je wordt geroepen om expressie te geven aan dat, wat in deze vrouwenlijn eeuwenlang zich heeft kunnen opbouwen en je hoopt dat te kunnen verfijnen. Nu de stroom zijn eindpunt zal bereiken, keert de stroom krachtig (misschien wel in je schoot) weerom door de weerstand van het bereikte einde. In die branding sta je, wellicht vind je juist de kracht door daar in te gaan staan. Met de urgentie van de laatste van de lijn, kun je dat uitstralen, wat altijd al verborgen heeft gezeten in de stroom van al jouw voormoederslevens. Vrouwen die de laatste van de lijn zijn geven nu niet via het water hun vermogens door, maar via uitstraling, dat doen zij niet alleen in daden, maar vooral in zijn. Zij willen iets goeds nalaten, hebben niets te verliezen, en zijn daardoor fris schoon en vernieuwend. Zij investeren onbaatzuchtig in de toekomst, daar waar zij kunnen. Zij adopteren iemand of iets, waar zij toegewijd hun vermogen voor inzetten.

©Anneke Wittermans